

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering av EU-figurmärket PYLOMED – Registreringsansökan nr 18 132 059

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 14 januari 2022 i ärende R 814/2021-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Talan väckt den 15 mars 2022 – Landesbank Baden-Württemberg mot SRB

(Mål T-142/22)

(2022/C 198/79)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Landesbank Baden-Württemberg (Stuttgart, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Berger och M. Weber)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden (SRB)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara beslutet från den gemensamma resolutionsnämnden av den 15 december 2021 om beräkningen av 2017 års förhandsbidrag från Landesbank Baden-Württemberg till den gemensamma resolutionsfonden (SRB/ES/2021/82), inklusive bilagorna till detta.
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Alternativt, för det fall tribunalen anser att det angripna beslutet är en rättslig nullitet till följd av att svaranden har använt ett felaktigt officiellt språk och att talan om ogiltigförklaring därför ska avvisas på grund av att det inte finns något föremål för talan, yrkar sökanden att tribunalen ska

- slå fast att det angripna beslutet är en rättslig nullitet,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden nio grunder.

1. Första grunden: Beslutet strider mot artikel 81.1 i förordning (EU) nr 806/2014⁽¹⁾, jämförd med artikel 3 i rådets förordning nr 1 av den 15 april 1958⁽²⁾, och den allmänna principen om likabehandling, eftersom det inte är formulerat på det officiella språket tyska, som ska användas gentemot sökanden, och avviker från det språk som används för beslut som meddelas andra tyska institutioner.
2. Andra grunden: Beslutet åsidosätter den motiveringsskyldighet som föreskrivs i artikel 296 andra stycket FEUF och artiklarna 41.1 och 41.2 c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan), eftersom det innehåller flera fall av bristande motivering, särskilt när det gäller svarandens utnyttjande i flera fall av sitt utrymme för skönsmässig bedömning som följer enligt lag, och beslutet är inte begripligt och transparent.
3. Tredje grunden: Beslutet åsidosätter kravet på ett effektivt rättsligt skydd enligt artikel 47 första stycket i stadgan, eftersom en domstolsprövning av beslutet är praktiskt taget omöjlig, vilket innebär att sökandens effektiva rättsliga skydd undergrävs.
4. Fjärde grunden: Artikel 7.4 andra meningen i den delegerade förordningen⁽³⁾ strider mot rättsakter av högre rang, eftersom den tillåter att det görs en objektivt olämplig och oproportionerlig skillnad mellan medlemmarna i ett institutionellt skyddssystem (IPS) och tillåter en relativisering av IPS-indikatorn.
5. Femte grunden: Beslutet strider mot bland annat artikel 113.7 i förordning (EU) nr 575/2013⁽⁴⁾ och kravet på en riskjusterad bedömning av bidrag, eftersom beslutet för sökanden leder till en användning av en multiplikator på 5/9 för IPS-indikatorn. En differentiering mellan institutioner när det gäller IPS-indikatorn är, på grund av den omfattande skyddande verkan som en IPS har, oförenlig med systemet och godtycklig.
6. Sjätte grunden: Artiklarna 6, 7 och 9 i och bilaga I till den delegerade förordningen strider mot rättsakter av högre rang, bland annat på grund av att de strider mot kravet på riskjusterad bedömning av bidrag, proportionalitetsprincipen och kravet på att ta full hänsyn till faktiska omständigheter.
7. Sjunde grunden: Beslutet kränker sökandens frihet att bedriva verksamhet enligt artikel 16 i stadgan och strider mot proportionalitetsprincipen, eftersom de bakomliggande riskjusteringsmultiplikatorerna inte står i proportion till sökandens riskprofil, som är bättre än genomsnittet.
8. Åttonde grunden: Beslutet strider mot artiklarna 16 och 20 i stadgan samt proportionalitetsprincipen och rätten till god förvaltning på grund av uppenbara felaktigheter vid svarandens utövande av sitt utrymme för skönsmässig bedömning i flera fall.
9. Nionde grunden: Artikel 20.1 första och andra meningarna i den delegerade förordningen strider mot artikel 103.7 i direktiv 2014/59/EU⁽⁵⁾ samt mot kravet på riskjusterad bedömning av bidrag.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 2014, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning nr 1 om vilka språk som skall användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT 17, 1958, s. 385).

⁽³⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 av den 21 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution (EUT L 11, 2015, s. 44).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 2013, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 2014, s. 190).